

LISSINGSCHIE COURANT.

Zaterdag

27 July.

Deze Courant wordt uitgegeven des Dingsdags, Donnerdags en Zaterdag. De prijs van het Abonnement, voor drie Maanden, is f 2.25 en franco per post f 2.50. De Advertenties worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 10 ct. regelt, is f 1.20 en voor iederen regel daarboven 20 ct. behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz. Franco.

Nieuwsberichten.

FRANKRIJK.

18. den 23 July. » Een brief uit Konstantinopel ter stede ontvangen, zegt, dat de over Sultan schriftelijk aan zijn zoon heeft gelast, van Frankrijk te wadtrouwen, maar zich te aan Rusland, Engeland en Pruisen. Heden heeft de President-Minister Soult twee lange telegraphische dépêches ontvangen. De ene, door den Franschen Ambassadeur te Constantinopel aan hem gerigt, is gedagteekend den 8 den van den volgende inhoud: « De Porte ontvangt de tijding, dat in de nabij van Aleppo een veldslag is geleverd, en dat Turkische leger vernield is. Het overschot daar is over de grenzen getrokken, en men zegt niet het door de Egyptische armee is vervolgd. » Dezelfde tijding wordt door den Consul-Generaal te Alexandria, in de volgende bewoordingen, meer uiting medegedeeld: « Nadat het Egyptisch leger, onder de bevelen van Ibrahim, het Turkische leger, door den Seraskier te Pachá aangevoerd, te Mezio, voorbij Aleppo, aangeast, heeft laatstgenoemd leger, na een gevecht van twee uren, het slagveld verlaten. Al het deel van geweren, kanonnen en ammunitie is in de hand der Egyptenaren gevallen. Ibrahim heeft de tijding den 23 Junij, onder de tent van den Generaal-en-Chef, geschreven. Hij was den 24en Anah terug, maar had aan vijf regementen infanterie en drie regementen cavallerie last gegeven, Orfa en Diarbehir voort te rukken. »

» Er stond na ontvangst dezer dépêches de Raad der Ministers vergaderd. Bij den aanvang der zitting de Gedeputeerden-Kamer werden de tegenwoordig zijnde Ministers door verscheiden leden onderzocht, en de Minister van Financien zou gezegd hebben dat het gevecht met de uiterste verbittering werd is en tien uren geduurd heeft; dat het kamp der Turken bevelhebber overrompeld en in de gestoken is; en dat de nederlaag zou volkomen was dat men twijfelde of de Turken zich wel en kunnen herstellen. Ibrahim was voorwaarts getrokken, maar men wist nog niet of hij het Bevel zou volgen om halt te houden, dat hem vroeger door den Onderkoning was toegezonden. »

» Men zocht het vroeger gerucht bevestigd, dat eenige van de veldslag een groot gedeelte der armee van Hafz-Pacha in de lucht is gesprongen, kan deze omstandigheid veel aan de tegespraak der Egyptenaren hebben toegebracht. » De belangrijke gebeurtenis zal ongetwijfeld van zijn op de diplomatieke negotiatiën; welke de Oostersche zaken aangevangen waren. De Mogendheden, zegt men, waren het daarover dat de erelijheid der familie van Mehmet het pachalik van Egypte erkend zou worden. De Porte zelve zou daaraan hare toestemming gegeven, maar de grootste zwagigheden betreffen opzichte der Syrische provincien, waarover het volstrekt en erfelijk gezag wil blijven, terwijl men het hem, van de vier partijen, welke die provincien uitmaken, slechts over die van St. Jean d'Acre en Jeruzalem, zou toestaan. Het laat zich nu vooral niet voor dat hij zich daarmee zal vergenoegen. »

» In den Londensch Courant van den 20 Julij men » Bijzondere brieven uit Tunis tot den 20en vorige maand klagen bitterlijk over de aanmatigingen, die de Fransche regering aldaar in laatste tijd laat gelden. Frankrijk vraagt naar het, van Tunis den afstand van de vesting Keff, het voorwendsel, dat deze vroeger tot de pro Constantino heeft behoord. De bedoelde plaats is de grenzen van het Tuniesische grondgebied, bezetten daarvan door een vreemde mogendheid beschouwd als met ernstig gevaar voor de veiligheid van het gewest, land gepaard te zijn. De Bey heeft, om de Franschen te beletten van gedurende de tegenwoordige onderhandeling de vesting te overrompelen, de bezetting daarvan aanzienlijk versterkt. »

» De voorwaarden der Franschen bepalen, zich echter niet tot het bezetten van Keff. Zij zijn met een aanvraag tot het betalen van verschuldigde achterstallen aan den staat van Algiers; aan welken Tunis vroeger schattingplichtig was, te voorschijn gekomen, en zulks op grond, dat Frankrijk al de regten en inkomsten van den ontrouwend Bey heeft geërfd. Deze aanvraag heeft, naar het zeggen van onzen correspondent, te Tunis groote gisting doen ontstaan. Men vreest, dat Frankrijk het voornemen koestert, om zijn gezag ook over dat regentschap uit te strekken. Intusschen is een voorval gebeurd, hetwelk niet strekt, om de in Tunis heerschende, onaangename stemming te verminderen. De Fransche consul-generaal heeft met zijn gezin, tof uitspanning, een klein togtje door den omtrek der hoofdstad gedaan; maar toen hij bij zijnen terugkeer voor Goletta [de versterkte haven der stad] kwam, heeft de schildwacht geweigerd, om hem binnen de poort te laten. Die weigering heeft tot een regentsche aanklacht bij den Bey aanleiding gegeven, waarvan de uitslag nog niet bekend was. »

» Ten gevolge der talrijke verwoestende onweers, die in dezen zomer, Duitschland, Engeland en inzonderheid Frankrijk en België geteisterd hebben, was de vrees voor den ondergang der wereld, onder anderen te Gaen, den 15 Julij, zoo levendig geworden, dat de kerken opgepropt vol waren met menschen, die nog voor het op handen zijnde laatste oordeel de absolute ontvangen wilden; de onrust der gemoederen was tot den hoogsten graad gestegen. In de oude stad en in de lager gelegen straten werd gedurende den nacht bijna geen oog gesloten. Het te St. Vaust door eenen spotvogel uitgestrooid gerucht, dat de Ruitberg ingesloft was en een gedeelte van Cherbourg daaronder geheel bedolven lag, verwekte in dit stadje eenen metterdaad paniken schrik. Ond en jong bereidde zich tot den dood voor, en meende iedere minuut de bazuin van den jongsten dag te hooren. De wereld ging echter gelijk wij bij ondervinding weten, niet onder, en na sloeg de heillooze angst tot scherts en lagchen uit, over de zonderlinge tooneelen, welke de angst geimproviseerd had. »

» Er heerscht voortdurend de grootste levendigheid in de scheepentruistingen te Toulon. » Eene verklaring van de beestwortelsuiker-fabrikanen houdt eene formele bedreiging van weigering van belastingen in, voor het geval, dat het bewind de ontheffing van het regt op de koloniale suiker op eigen gezag zou willen bewerkstelligen. »

» In China heeft zich tegen de Catholieke zendelingen eene verschrinkelijke vervolging geopenbaard. Zie hier hoe l'Univers de bijzonderheden daarvan vermeldt. »

» Onderdags ontvangen brieven bevatten de beklaagwaardigste tijdingen nopens eenige der in Azië zich bevindende Catholieke zendelingen. Sedert de weerselijke vervolging op Japan had men nog niets zoo akelig beleefd als dat, hetwelk de Christenheid van Tong-King heeft getroffen. De Vorst, die daar te lande regeert, heeft besloten in zijne staten de Christenheid gansch en al uit te roeijen. Tegen al de zendelingen is een doodvonnis uitgevaardigd. Reeds achttien hooft hebben diensvolgens het leven verloren, en genoegzaam allen van welke men het hoofd heeft afgeslagen; onder andere twee Spanische Bisschoppen, de een vicaris apostoliek en de ander coadjutor van den Oostelijken Tong-King. Twee zendelingen zijn in de bosschen, waar zij zich hadden verscholen, van honger en verdroefenis omgekomen. De Heer Bavaud, een Fransch Bisschop en vicaris apostoliek van den westelijken Tong-King, is bezweken aan een ziekte, welke met grond wordt toegeschreven aan de onmenscheelijken vervolgingen, die hij heeft ondergaan. »

Diepe versterking heeft onder deze beklagenswaardige Christenheid.

» Bij de discussien der Tweede kamer over het budget van binnenland zaken, werden opmerkingen nopens de vindinghuizen gemaakt, uit welke blijkt, dat in Frankrijk jaarlijks 35000 kinderen door hunne ouders verlaten werden; de staat heeft nagenoeg 120,000 kinderen tot hun twaalfde jaar te verplegen. De sterfte onder deze kinderen is tweemaal zoo sterk, als onder die, welke in het ouderlijk huis worden groot gebracht. Ieder der eerstgenoemde kinderen kost tot zijn twaalfde jaar den staat 984 francs. Het totaal dezer kosten voor het land is dus 10' miljoen francs. Werden de kinderen, zoo zeide men, tot eenen of anderen arbeid gebezigd, dan zouden zij den staat niet meer tot last zijn, ook zelfs indien hun getal nog toevam. »

BELGIE.

BRUSSEL den 20 July. Men schrijft uit Arlon: Den 15 dezer is de bliksem in de Kapucijner kerk der stad geslagen; de drie priesters, welke zich bij het altaar bevonden, zijn omvergeworpen; de pastoor en de mishiedende zijn gedood. Van een groot getal andere personen zijn de voeten gebrand. Daarna is de bliksem in een naburig hospitaal geslagen, waardoor een der zieken is gedood. (Eclaircur.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 21 July. H. K. H. de Erfprins van Oranje heeft heden, voor de eerste maal, in het bijzijn van HH. KK. HH. den Prins en den Erfprins van Oranje de plegtige goddiensttoefening in de Kloosterkerk onder het gehoor van den Wel-Eerw. Heer Dr. Ruiter-schild bijgewoond. Op eenen aandoenlijken toon wendde zich de welsprekende leeraar aan het einde zijner leere, tot H. K. H. de Erfprins; wenschende, dat God Haar tot eeno zon en tot een schild mogt zijn op den nieuw ingeslagen weg door dit leven, welke Haar en der Nederlandsche natie zoo vele schoone vooruitzichten opende. Treffend was het oogenblik toen de gansche gemeente, aan het einde der goddiensttoefening, H. K. H. zoo wel als het vorstelijke huis de woorden van den gewijden dichter: » Dat 's Heeren zegen, op hen daal; de gunst van Sion hen bestraal; » toezong! Zigtbaar aangedaan vrolieden dan ook de aanwezige Leden van het Koninklijke Huis het Kerkgebouw; terwijl eene groote schare, bij het uitgaan der kerk, de lieflijke en vriendelijke gelaatsrekken der vorstin met welgevallen moet beschouwen, om H. K. H. eerbiedig te begroeten. »

» Men verneemt dat bereids de orders aan de verschillende corpora zijn toegezonden, om in den loop dezer week de lotelingen van de klasse 1836 ongepaard verlof te verleenen, en dat dien ten gevolge, Donderdag 11. 195 man der afdeeling grenadiers naar hunne haardsleden zijn vertrakt. Men verzekert ook algemeen, dat de miliciens van 1837 almede, met groot verlof, huiswaarts zullen worden gezonden. »

» VLISSEINGEN, den 26 July. Naar men verneemt, wordt Z. K. H. Prins Hendrik, Kapitein-Luitenant ter Zee, Derde Zoon van den Prins van Oranje, in het begin der aanstaande week alhier verwacht, te einde Zr. Ms. Fregat de Rijn, aan welken bodem, ter indienststelling sterk gewerkt wordt, te bezigtigen. Z. K. H. zou zich met dit Fregat, betwelf door den Kapitein ter Zee Arrins gekommandeerd wordt, reeds in den loop der maand Augustus, naar de Middellandsche Zee begeven. »

» Men verneemt dat Zr. Ms. Fregat Ballona wederom tot eene reize naar de Oost-Indien zou worden bestemd. »

» Naar wij vernemen hebben de Heeren veldpredikers bij het leger te zelden een eervol ontslag bekomen, met behoud van hun tractement, tot den 1 Januarij aanstaande, tegen welken tijd nader over hen zal beschikt worden. »

7. M. heeft het Departement der Marine ge-
magtigd, om de aan de Willemstad sedert jaren be-
staande habbende oude en gehrekkige verlichting te
doen verbeteren.

Men verzekert dat aan de Heeren Constructeurs
der eerste klasse op 's Rijks werven te Amsterdam
en Rotterdam, P. Schuyt, en P. Glasimans, eer-
vol ontslag is verleend, in afwachting van een nader
aan hen toe te kennen pensioen.

De Heer van Scherff, die, ter zake van de re-
geling der territoriale aangelegenheden tusschen het
Duitsche verbond en het Groothertogdom Luxemburg,
sedert eenigen tijd zich te 's Gravenhage bevindt, en
verschieden conferentien met den heer Herstolk en zelfs
met den Koning heeft gehad, zal in de volgende week
naar Frankfort wederkeeren. Naar men verneemt, is
tusschen het Huis van Oranje en de agnaten van
Nassau, wegens de door laatstgenoemden afgetaste re-
gten op Luxemburg, een traktaat tot stand gekomen,
volgens hetwelk aan dezelve een zeker som als scha-
devergoeding wordt toegekend.

Gemengde Berigten.

Vader heeft, met 10,000 man, den graaf d'Españ, uit den
bargpas van Bloca verdreven, ten einde leysmisdadigen
Solsona te brengen. Te Toulon zal een reserve-ekader voor de
zaken van het Oosten gevormd worden. Een korps van Ma-
drid, is door een twintigtal Carlistische ruiters overvallen, die hem
van zijne brieven hebben beroofd. Uit Livorno en Genoa wordt
veel oorlogsmateriaal en een menigte kleedingstukken ten be-
hoefte der Carlisten, naar de kusten van Catalonië en Valencia
afgezonden. Den 14 dezer is het huwelijk gesloten tusschen
den Hertog van Leuchtenberg en de Grootvorstin Maria. In
Hongarye zijn, ter zake van verkiezingen, voor den Rijksdag,
hoogstaande onluste voorgevallen, en op dien rijksdag zelve heb-
ben, den 3 en 4 Julij, ernstige tooneelen plaats gehad; de op-
positie krijgt aldaar zeer de overhand. De laatste tijdingen uit
Algiers zijn zeer gunstig; de stad wordt van dag tot dag ver-
frsald. De Engelsche matroos Harper, die bij de ontmoeting
van een Engelsche Koningsloomboot met de Franse brik
Griffin, zijn been heeft verloren, is een pensioen van 125 fr.
uit de Fransche schatkist toegelegd. Den 20 dezer zal er een
grote revue te Parijs worden gehouden. Z. K. H. Prins Alex-
ander is den 25 dezer van 's Hage naar Petersburg op reis ge-
gaan. De Dins heeft de Leopolds-orde ontvangen. Den 22
dezer heeft men, op de Schelde bij Antwerpen, proefnemingen
met een zwem- of veiligheidsbuis gedaan; de uitkomst heeft vol-
komen aan de verwachtingen der belanghebbenden voldaan. In
Parijs loopten 800 boekdrukkers-gezellen zonder werk. In En-
geland is het post van elken brief, hoe ver de afstand ook zij,
tot op 1 stuiver verminderd.

Mengelingen.

ANEKDOTE VAN EEN OLIFANT.

Toen wij, schrijft een Engelschman, die in het jaar
1804 aan de veldtogten in Indië deel nam, met de
vervolgeling van Hoolkah bezig waren, hadden wij in
ons leger eenen grooten olifant, die gebruikt werd
om de tenten van eenige Europeesche korpsen te trans-
porteren. Het was juist het jaargetij, dat zij het on-
handelbaarst zijn; en men had zijne pooten daarom
met zware ketenen beladen; ook werd hij door zijne
wachters bestendig in het oog gehouden. Bij dag
was hij redelijk stil, behalve wanneer hij eenen an-
deren olifant zag, als wanneer hij brulde en woedend
werd, en in zulke oogenblikken was het zelfs voor
zijne wachters gevaarlijk hem te naderen, of hem door
een scheldwoord te beledigen. Men trachtte hem in-
tegenwoordig in zulke omstandigheden door vleijende woor-
den te stillen, als ook door beloften van lievelingsge-
regten, hetgeen over het algemeen het beste middel
is, om boosaardige olifanten te beredigen, terwijl
dwangmaatregelen hen tot gewelddadigheden der ver-
twijfeling brengen. Op eenen nacht, toen het
slimme dier merkte, dat zijne wachters niet zoo waak-
zaam waren als gewoonlijk, verbrak het zijne ke-
tenen en rende wild door het leger, mannen, vrou-
wen, kinderen, kameelen, paarden, koeijen, kortom
alles wat zich bewegen konde, voor zich heen drij-
vende, en met den snuit brullende, hetgeen steeds
een zeker teeken van misnoegen is, als ook, dat de
grovone leerzaamheid hen verlaten heeft. Niemand be-
proefde het ook, hem den weg te betwisten, en wie het
ongeluk had, hem niet te kunnen ontwijken, was
verloren. Nadat hij vreeselijke verwoestingen aan-
gericht had, door soldaten, schoten, speren, vervolgden
en gewond geworden was, doodde hij eindelijk zelfs zij-
nen geleider met eenen slag van den snuit. Zijn
getruel was vreeselijk, en wanneer hij niet anders
beroeiken konde, zweefte hij met zijnen slurf wo-
edend tegen den grond; maar naauwelijks had hij
zijnen geleider te aarde geslagen en bemerkt, dat
hij niet weder opstond, zoo hield hij plotseling met
zijn geschrei van woede op, zag getroffen en als met
medelijden op denzelven neder en stond als vastge-
nageld. Dit duurde eenige seconden, maar toen rende
hij naar de plaats toe, waar hij zich van zijne ke-
tenen had los gescheurd, en begaf zich rustig naar

zijn paal, tegen eenen muur en land van onge-
veer twee jaren, de dochter van den gedooden wach-
ter, spelend op den grond lag. De olifant omsingelde
het kind met zijnen snuit zoo zacht, als alschts een
moeder had kunnen doen. Nadat het in de hoogte
en liefkoosde haar; vervolgens leide het hier het kind
weder zacht neder en bedekte het met de daar naast
liggende kleederen. Lang bleef het naast het kind
staan, met de bedroefde uitdrukking op het
zelfde gericht, en wanneer ik daarna met de tranen van
berouw gezien heb, dan heb ik die nog nooit gezien.

Vervolgens liet hij rustig toe, dat andere wachters
hem ketenden, terwijl hij daar bewegelooz en neder-
geslagen stond en het scheen te voelen, dat hij een
onrecht begaan had, hetgeen niet meer was goed te
maken. Deze neerslagtigheid nam steeds meer toe,
hoe langer hij naast het kleine, vaderloze kindje stond,
dat, aan den dagelijken aanblik van dezen olifant
gewend, zonder schuwheid met den snuit speelde.
Sedert dezen tijd werd het dier stil en schreef zeer
verveuld te zijn, zoodra hij het kind in het gezigt
kreeg. Zeer dikwijls ben ik met anderen uit het leger
in den stal van den olifant gegaan, om te zien, hoe
hij het kind liefkoosde; maar de gezondheid van het
dier was sedert den dood van zijnen geleider merke-
lijk geschook, en zes maanden daarna stierf hij te
Cavopore. Lieden, die bekend zijn met de natuur van
den olifant en deze gebeurtenis hoorden, beweerden,
dat zijn dood uit vrede over den dood van zijnen
lievelinggeleider had plaats gehad.

MISHANDELING EENER VROUW DOOR HAREN MAN.

Het volgende wordt medegedeeld door eenen Fransch-
man in Afrika.

Ik zat, tegen 6 ure in den avond, in een soort
van stulp, diepene tot een Moorsche koffijhuis. Toen
een Bedoin, met een witten baard, geheel ongesteld,
ijlings binnen stiep, en door een levendig sprekend
gebaar een zijner landgenooten wenkte, met hem te
gaan. De Kommandant liet mij vervolgens tot zich
ontbieden, waar ik de beide Arabieren in onrustige
beweging weder vond. Zoodra de oudste mij ont-
waarde, riep hij mij toe: »Hulp! mijn schoonzoen
heeft mijne dochter vermoord." Bevel ontvingen
hebbende den man te volgen, begaf ik mij op de
plaats der misdaad; vergezeld door een onder-officier
met zes man, om mij van den moordenaar te verze-
keren, die zich liet vasten op knievelen, zonder een
woord te spreken.

Daar vond ik, op den grond uitgestrekt, omringd
door huilende vrouwen, zich wringende in ijselijke
stuiptrillingen, een zeventien-jarig vrouwelijk wezen,
van meer dan gewone schoonheid, boezee ook haar
gelaat door de bruidende Afrikaansche zon geleden
had. Hare welgevormde gestalte boeide ons, en in
de oogenblikken van verpozing, welke de pijn haar
verguunde, sloeg zij op ons een oog, welks blik on-
verstaanbaar schoot was. De vrouwen, die eenen
kriem om haar gevormd hadden, wel verre van het
bloed te stelpen en de wonden te verbinden, wron-
gen zich in allerlei hogien, en rukten zich geheele
bossen haar uit het hoofd, terwijl zij onafgebroken
de volgende jammertoonen opdreven:

»O Halsema, o onze dochter, gij sterft: uwe
ziel zweeft nog op uwe lippen, zij zal verzwinden, en
gij laat uwe ouders, gezeten op den naakten steen
der wanhoop. Wij roepen u aan, God der geloovi-
gen, opdat de moordenaar uwe wraak niet ontvliede."

Terwijl zij dus voortjammerden, scheurden zij zich
met de nagels de wang en dermate dat het
bloed op den grond afdroop. Gij moet weten, dat,
volgens de Arabische zeden, alle de geburen verplicht
zijn aan het onheil, dat een hunner geloofsgenooten
getroffen heeft, dus deel te nemen, door gehuil,
vuistlagen in het aangezicht, en het uitscheuren der
haren. Het was inderdaad een barbaarsch en roerend
tooneel tevens.

Een vlugtig onderzoek, door onzen heelmeeester be-
werkstelligd, deed spoedig de hoop herleven. De on-
gelukkige was met een yalagen op het hoofd ge-
troffen; echter niet diep. De overige wonden be-
troffen geen andere vrees in. Op bevel van den
heelmeeester, stakten de huiltenden hare lijkkagt,
en de wonden werden nu verzorgd, de lijdressen op-
genomen en in de gouri (de stulp) gebracht.

De harem dezer houri was een eendellige hut,
was alles den stempel droeg der walgelijkste armoede.
Het eenigste meubelstuk was een soort van slaap-
plaats, waarin een half verrotte strozak, en een lap
van het grofste linnen, hetwelk der lijdressen tot dek-
sel moest strekken, terwijl een enkele bos stro haar
tot hoofdkussen diende. Wij legden haar daar ne-
der. Haar vader bood ons nu een paar eijeren,
welke wij weigerden. Nu riep hij uit: »Allah, dat
zij, die men ongelovigen noemt, wij Muselmanen,
die de ware geloovigen zijn, wij doen niets voor
niets." Den volgende dag bezocht ik haar, weder
de Chirurgijn had reeds een nieuw verband gelegd.
Na nog eenen dag vonden wij haar geheel buiten

gevaar, en de wonderdeeds tot genezing over-
gelaat, rigte zich nu op, en zeide:

»Het was daar boven geschreven, dat ik
zou worden. Mijn man heeft mij zoo onrecht
geslagen, om twee redenen. Vooreerst: mijne
der wierp bij ongeluk een stuk hout voor de
van een Marabout (Heilige), onzen buurman;
maar werd boos; hij geloofde, dat het hield
houd, door de hand mijner moeder, opzettelijk
worden was op den gewijden drempel van den
men. De andere reden is, dat mijn man zei
dat ik hem het geld zou overgeven, hetgeen ik
do verkochte hoenders en eijeren ontvangen had
gij weet, dat hij de Arabieren der vrouwen zich
van kleeden: anders hadden wij niets om onze
heid te bedekken."

Ik zweer u bij den God van Mahomet en
Allah, uwen Profet, dat ik u de waarheid
heb. Alleen moet ik u nog zeggen, dat mijn
sinds eenigen tijd met elke van boosheid wordt
zal ik mijne toevlugt nemen, tot de wet van
prophet, en de echtscheiding eischen. Er is
gestort; dat is genoeg. Halsema komt op zijn
niet weder."

Hemel! welk een leger!
Halsema's vader, wiens gelaat geenszins eenen
genamen indruk te weeg bragt, daar afgunstige
heid in zijn oog te lezen was, trok mij ter-
om mij te doen opmerken, dat het wenschelijk
deze zaak naar de oude wijze des lands te late
doen; »want," zeide hij, »uwe Fransehe regien-
ten niet den bloedprijs betalen, en het hoofd
dochter kan genoeg opbrengen, om er eenen
voor te koopen."

Hij verkreeg zijnen wensch: de bloedprijs
dochter leverde hem eenen Radde.

MIDDELEN RIJZEN.

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 25 JULIJ 1839.

De Nederlandsche Middel.	De Nederlandsche Middel.
Oude Walcheren Tarwe	11.50
N. Walcheren Tarwe	11.25
O. Zeelandse Tarwe	10.50
N. Zeelandse Tarwe	10.00
Idem Idem Rogge	7.75
Idem Noorder Rogge	7.00
Winter Gerst	4.50
Zomer Gerst	4.50
Welcheersche Paardesoeken	6.00
Idem Witte Paardesoeken	5.50
Idem Rode Paardesoeken	5.50
Idem Witte Erwtten	8.75
Idem Groene Erwtten	8.00
Taynenbrood het Ned. Pond 40 cent.	
Roggenbrood 15 en een halve cent.	

Seetijdingen.

VLISSENGEN, den 26 Julij. Sedert den 24 dezer, zijn
ter Reede gekomen:
Voor Antwerpen bestemd:
The. Joh. T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en
Charles Quent, J. O. Meulenaers, van Havana, met suik-
Glo, J. de Nye, van St. Ubes, met zout; Agnes, J. Rob-
New-Castle, met steenkolen; Mason Barnes, J. A. Cam-
New-York, met ryst; Nephthys, G. de Mot, van Buin-
stokgoederen; Elysée en Rize, L. Chavelin, van Malaga;
loot; Nephthys, P. C. Dillewuy, van Londen, met stukgo-
Briggs, T. Mooy, van Hamburg, met passagiers en stukgo-
Alori, J. T. Clark, van New-Castle, met steenkolen; de
fauri, H. W. Velt, van Riga, met hennipaard; Diana, G.
trien, van Hull, met manufacturen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze
naar Leeze gelid:
Nephthys, H. J. Kock, naar Gothenburg; Elizabeth, W.
naar Anghel; de Gue, J. Cretey, naar Havre; de Gran-
drie, met ballast; Agassiz, A. P. Allen; Ogato Grob-
Grado, beide naar Londen, met ballast.
Gisteren is van de Reede dezer Stad, naar Texel ge-
Zr. Ma. Irick de Schelde, kommandant Ferguson;
dienstzelden dag binnen 's Rijks Dokhaven gehaald, Zr. Ma.
Borras, geconvoierd door den 1sten officier aan boord.
» Naar Texel is gelid, Zr. Ma. brik Merkur, zoon-
Tunne, van Vlissingen.
» De Batavia zijn: aangekomen Zr. Ma. oorlogsbrik
Phoenix, luitenant Prijs, en de Vliegende Fack, luit-
J. Rongers, van Helvoetsluis.

Van Leeze gelid:
Nephthys, H. J. Kock, naar Gothenburg; Elizabeth, W.
naar Anghel; de Gue, J. Cretey, naar Havre; de Gran-
drie, met ballast; Agassiz, A. P. Allen; Ogato Grob-
Grado, beide naar Londen, met ballast.
Gisteren is van de Reede dezer Stad, naar Texel ge-
Zr. Ma. Irick de Schelde, kommandant Ferguson;
dienstzelden dag binnen 's Rijks Dokhaven gehaald, Zr. Ma.
Borras, geconvoierd door den 1sten officier aan boord.
» Naar Texel is gelid, Zr. Ma. brik Merkur, zoon-
Tunne, van Vlissingen.
» De Batavia zijn: aangekomen Zr. Ma. oorlogsbrik
Phoenix, luitenant Prijs, en de Vliegende Fack, luit-
J. Rongers, van Helvoetsluis.

Advertentien.

AFVAART-UREN VAN STOONBOOT de Schelde.	
Julij 1839.	
Van Vlissingen.	Van Breskens.
Zaterdag 27, 'smidd. 12.	Zaterdag 27, 'smidd. 12.
Zondag 28, " 12.30	Zondag 28, " 1
Maandag 29, " 1.30	Maandag 29, " 1
Dinsdag 30, " 2	Dinsdag 30, " 1
Woensdag 31, " 3	Woensdag 31, " 1
Donnerdag 1, " 3.30	Donnerdag 1, " 1
Vrijdag 2, " 4.30	Vrijdag 2, " 1

Tex Drukkerij van P. WEDTS-DE SWART